

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-01993
Otsuse kuupäev 22.05.2024
Komisjoni koosseis Taavi Hein

Tarbija
Kaupleja Frogest OÜ (12661899)

Tarbija nõue Lepingust taganemine. Rahaline nõue 79 eurot.

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija avaldus. Kaupleja kohustub tarbijale VÕS § 56 lg 1 alusel lepingu alusel üleantud 79 eurot tagastama.
2. Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbija ostis 27.12.2023.a kauplejalt toote Microsoft Flight Simulator 40th Anniversary Edition Aastapäev Xbox Series X/Xbox Series S/PC, hinnaga 79 eurot (Tellimus 316073).

Tarbija avalduse kohaselt tellis ta kauba pakiautomaati ja maksis ka paki saatmise eest, kuid hiljem saadeti talle link. Kaupleja saatis 02.01.2024.a kirja, milles teavitas, et kaup on broneeritud ja saadetakse lähiajal kaupleja juurde lattu.

09.01.2024.a saitis tarbija uue kirja, et kui tellimus jõuab Tallinna, siis postitatakse see tarbija poolt valitud tarneviisiga, kuid 15.01.2024.a tuli kiri koodiga. Tarbija pöördus koheselt kaupleja poole, sest polnud sellise lahendusega rahul.

Tarbija sõnul ta linki kasutanud ei ole ja tellimisel teda ei teavitatud, et ta saab plaadi asemele lingi ja tuli valida tarneviis, kas järeltulemine või siis pakiautomaat. Tarbija selgituste järgi on ka hetkel kaupleja kodulehel sama info.

Tarbija soovis 22.01.2024.a lepingust taganeda, kuid sai vastuseks, et taganeda ei saa. Lisaks võeti kauba saatmise tasu 2.90 eurot, kuigi mingit kauba saatmist ei toimunud.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja selgitas oma vastuses, et toote infolehel oli selgelt märgitud, et tegemist on

allalaadimisega.

Sellist tüüpi tooted kuuluvad tagastamata kaupade, mistõttu kahjuks ei saa kaupleja neid tagasi võtta.

Komisjoni põhjendus:

Pooled vaidlevad selle üle, kas tarbijal on õigus lepingust taganeda. Pooled on sõlminud müügileping VÕS § 208 lg 1 tähenduses, kuid pooled vaidlevad selles, mis oli üleantava kauba sisuks. VÕS § 208 lg 1 kohaselt kohustub müüja andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas.

Et hinnata, kas tarbija on saanud kätte lepingutingimustele vastava kauba, tuleb pooltevahelise tehingu asjaolusid hinnata VÕS § 29 lg 3 valguses. Nimelt, kui üks lepingupoolt mõistis lepingutingimust teatud tähenduses ja kui teine lepingupool lepingu sõlmimise ajal seda teadis või pidi teadma, siis tõlgendatakse lepingutingimust selliselt, nagu esimene pool seda mõistis. Kuigi VÕS § 29 ei sisalda viidet kohustusele tõlgendada lepingut hea usu põhimõttest lähtudes, tuleb lepingut tõlgendada ka hea usu põhimõtte valguses (VÕS § 6).

Praegusel juhul tuleb hinnata VÕS § 29 valguses seega tarbija tahteavaldust, kes on kinnitanud, et soovis osta füüsilisel plaadil arvutimängu. Seda, kas kaupleja seda teadis, ei ole objektiivselt võimalik hinnata. Seda, kas kaupleja pidi seda teadma ei ole samuti komisjoni hinnangul ostu eripära tõttu hinnatav.

Kuivõrd lepingupoolte ühist tahet ei õnnestu kindlaks määrata, siis tuleb lepingut tõlgendada nii, nagu lepingupooltega sarnane isik seda samadel asjaoludel pidi mõistma.

Komisjon pöörab tähelepanu kaupleja väitele selle kohta, et ostu sooritamisel oli tarbijale nähtav kauba kohaletoimetamise viis, milleks oli märgitud "laadi alla". Teisalt ei nõustu komisjon, et üksainus viide prevaleeriks fakti ees, et kauba tellimuse andmete lehel on märgitud kulleriks "DPD pickup" ning tarneaadressiks on märgitud "Võru 77 Selveri pakiautomaat". Lisaks on saatelehl märgitud kauba saatmise tasu EUR 2,90 mille eest on tarbija ka tasunud. Mõlema poole esitatud tõendeid ja asjaolusid arvesse võttes tekitab põhjendatud ootus ja arusaam, et tarne hõlmab endas füüsilise arvutimängu kauplejalt tarbijale saatmist. Lepingu ese pidanuks olema arvutimänguplaat koos mänguga.

Kohustuse rikkumise mõiste sätestab VÕS § 100 lg 1, milleks on mh mittekohane täitmine.

VÕS § 223 lg 5 kohaselt võib lepingust taganeda, kui lepingutingimustele mittevastavus on oluline. Tarbijalemüügi korral eeldatakse, et lepingutingimustele mittevastavus on oluline. Tarbija on teinud kauplejale nõuetekohase ja kehtiva taganemisavalduse, mistõttu tuleb kauplejal tarbijale ostuhind tagastada. Ostuhinna tagastamine ja tehingu tõlgendamine taotleb komisjoni hinnangul praegu ka hea usu põhimõtte järgimist. Pooled peavad käituma võlasuhtes heas usus, kuid praegusel juhul on kaupleja esitanud tarbijale vastukäivat teavet, millest usutavamaks sai pidada, et kaup tuli siiski saata füüsilisel kujul, kuivõrd sellele viitasid ülekaalukad andmed tehingus, mis on komisjonile tõendina esitatud.

Kuivõrd kaupleja on resoluutselt vankumatul seisukohal, et digisisuga kaup ei kuulu tagastamisele, siis selgitab komisjon kauplejale *obiter dictum* korras ka 14 päeva jooksul lepingust taganemise õiguse olemust enda ärivõtete korrigeerimise lootuses.

Kui sidevahendi abil sõlmitud lepingu esemeks on digitaalne sisu, mida ei edastata füüsilisel andmekandjal, on taganemisõigus reeglina VÕS § 53 lg 4 p 7 ülamärkega 1 alusel välistatud. Viidatud säte näeb ette, et VÕS § 56 lõikes 1 sätestatud taganemisõigust ei kohaldata lepingule, mille esemeks on tasu sellise digitaalse sisu üleandmine, mida ei toimetata kätte füüsilisel andmekandjal, kui üleandmine on enne taganemistähtaja lõppu alanud tarbija sõnaselgel eelneval nõusolekul ning kinnitusel, et ta on teadlik oma taganemisõiguse kaotamisest, ning ettevõtja on andnud VÕS § 55 lg-tes 1 ja 2 nimetatud kinnituse.

Praeguse kaasuse valguses ei nähtu, et tarbijad annaks kauplejalt kaupa ostes kinnituse, et nad on teadlikud oma taganemisõiguse kaotamisest. Samuti sätestab tarbija kinnituse andmise kriteeriumi VÕS § 53 lg 4 p 1, mis iseenesest küll sätestab, et VÕS §-s 56 lg 1 sätestatud taganemisõigust ei kohaldata tarbija poolt tasu maksmisel ja ettevõtja poolt kohustuse täitmisel, kuid seda siiski tingimusel, et tarbija on andnud eelneva selgesõnalise nõusoleku ning kinnituse enda taganemisõiguse kaotamise kohta.

Taoline kinnituse andmise nõue tuleks kauplejal korraldada tehniliselt nii, et tarbija annaks kinnituse aktiivselt. Pelgalt vastavasisulise tüüptingimuse kehtestamine, mille kohaselt ostja toodet ostes kinnituse annab, ei ole piisav.

Lepingust taganemise tähtaja kulgemise määratlemist täpsustab VÕS § 56 lg 1 ülamärgiga 3, mille kohaselt digitaalse sisu puhul, mida ei edastata füüsilisel andmekandjal, hakkab 14 päevane tähtaeg kulgema lepingu sõlmimise päevast. Kuivõrd tarbija on teinud praegusel juhul tehingu 27.12.2023 ning lepingust taganenud 22.01.2024, siis ei saanud tarbija 14 päevast tagastusõigust kasutada üksnes põhjusel, et 14 päevane tähtaeg oli ületatud. Põhjendamatud on kaupleja viited tüüptingimustele ning väide, et tegemist ei ole tagastatava kaubaga. Praegusel juhul on tarbija taganenud mitte digisisu ostmisest, vaid arvutimänguplaadi ostmisest.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Taavi Hein

/allkirjastatud digitaalselt/